

Dragi svi , dobar dan ,

Nisam do sada stigao išta napisat , pa se ispričavam , ako me uopće netko i prati ☺☺ .

Nakon dolaska i prvih dojmova krenuli su radovi , pa mali osobni trening , pa radovi , pa priprema za plovidbu , pa transfer od 120 Nm , pa regata od 240 Nm , pa transfer nazad od 120 Nm i na kraju vađenje i rasprega broda kada ide na zimovanje , zaista nije bilo vremena ni za spavanje , osim malo i ponekad u kombiu i na brodu u plovidbi ..., jako malo ☺ . Sanjam kućni krevet i 1000 ujutro zatvorene škure i nikog u kući , spavanje .

Završila je prva akcija sjedim na aerodromu u Parizu i napokon hvatam dojmove svega što je prošlo tako brzo pored mene .

Kombi (moja kuća putujuća ☺) i Ultra Figaro su ostali u AOS-u u Lorientu i čekaju da se vratim nadam se za mjesec dana na kratak trening i napokon prvo premjeravanje i provjeru broda od strane sudaca što nisam uspio odraditi u dogovorenom intervalu intervalu i bez čega uopće nemam pravo nastupa u klasi .

Istovremeno , pun sam i impresija od Figarista oko mene koji se pripremaju za La Solitaire koji počima doslovno za nekoliko dana 02.06. iz Bordeauxa , ide u Španjolsku i Portugal , pa se preko Bretanje , zatim uz obavezne prolaze uz englesku obalu vraćaju do Normandije ... , sve u 4 duge etape , veoma duge .

S obzirom na situaciju sa sponzorima sa velikih Imoca svi su natrag na mnogo jeftinijim Figaroima , pa ove godine na Solitaire-u jedre velika imena koja smo naučili gledati na Vende Globeu i ostalim regatama monstruoznih Imoca , Michael Desojeaux , Armel Le Clach , Jeremie Beyou , Yan Ellis prošlogodišnji pobjednik , te standardni profesionalci Figaroa , svi od reda Gildas Morvan , Erwan Tabarly , Adrien Hardy , u Francuskoj vlada ogroman interes za regatu jer zaista će doći do odmjeravanja snaga nekoliko generacija najboljih samačkih kormilara na svijetu , što do sada i nije bio čest slučaj ... , svi na istom brodu i obalnoj , teškoj i zadanoj ruti , punoj taktike , strategije i jedrenja bez mogućnosti ikakvog odmora kao na širokom oceanskom prelazu .

Lani je razmak između pobjednika i druge dvojice bio ispod 5 minuta ukupnog jedrenja nakon 3 etape od 500 Nm ..., zaista luda regata .

Dobar dio favorita priprema se za La Solitaire u AOS-u gdje sam se i ja ugnijezdio pa dok sam raspregao brod , pa sam imao što i vidjeti .

Jeremie Beyou , pobjednik od prije 2 godine sa 3 prva mjesta ima ekipu od 6 ljudi koji pripremaju brod , a on mirno trenira na velikoj Imoci od 60 stopa iz svog sindikata Mare , čiji je izgleda glavni Oceanski kormilar , ujutro i navečer dođe malo pogledati što se radi , a ja zurim non-stop i pokušavam vidjeti što više , ...ne obaziru se ☺ .

La Solitaire du Figaro jedna je od najprestižnije i taktički-jedriličarski sigurno i najzahtjevnija regata samaca , radi koje zapravo i postoji klasa i ogromna tradicija samačkog jedrenja u Francuskoj .

Ove godine jedre se ponovo sve 4 etape , 3 veće od 500 Nm i svaka sa pune tri noći jedrenja , sami , sa brodom i kompjuterom glava mi je bila puna važnih rečenica sa mjerama , iskustvima ,

sistemima na brodu , principima rada sa Adrenom , navigacijskim regatnim kompjuterskim sustavom koji svi imamo na brodu ... ,

Hrvat i na Hr kockicama Figarou u njihovom gnjezdu gusara , djelujem kao Eskim u Africi ☺ , pa i dobijem poneki savjet , komunikacija među favoritima je definirana isključivo na kratki pozdrav sa malo smješka ... i to već sad gotovo tjedan i pol prije regati , nabrijano .

Neki su pitali idem li i ja u Bordeaux , vjerovatno iz radoznalosti i kurtoazije

Bilo mi je drago , iako znam koliko je to daleko po budžetu , a još uvijek i po znanju i treningu . Otkrio sam nešto i novo na Solitaire-u , uglavnom jedre samo profesionalci , ljudi koji se spremaju cijelu godinu za to ili su profesionalni oceanski regatni jedriličari , dijele se samo po budžetu koji imaju na raspolaganju , a po tome i po broju ljudi u timu . Tu i tamo ima polu-amatera kakav se nadam postati , ali realno njihove šanse za plasman u prvih 20 – 30 uopće ne postoje i cilj im je sudjelovati , oni su u velikoj manjini i gotovo da ih nema , dok u Mini Transatu amateri su još uvijek oni su većina

Za sve to se treba i kvalificirati , jedriti nekoliko regata klase u 30% vremena pobjednika , što izgleda lako , ali vjerujte uopće nije , jedri se i na vjetrovima preko 30 čv sa spinakerom , non - stop , ako to ne odradite ostajete dovoljno iza da vas u raznim prolazima uhvati nepovoljna struja plime i oseke , na jednom prolazu možete izgubiti i do 6 sati dok struja ne okrene

Regata Transmanche , tu smo stali , nakon zaista napornih radova na brodu , od kojih sam dobar dio morao odraditi sam jer budžet za preparatoure sam imao samo za 3 dana , došla su i dva dana do regate , Isabella je došla provjeriti brod , malo je vikala , malo objašnjavala , svakako spisak je bio ponovo velik , pomogla je , penjala se na jarbol čačkala u elektroniku i na dan polaska u Srijedu navečer (povoljna plima) smo bili manje-više spremni , za mene nikada spremniji , njoj je još nedostajalo dosta da brod bude „potpuno regatan“ , kako je navikla na svom Figarou .

Prva ozbiljnija plovidba po Atlantiku od Lorienta od L Aber Wracha odakle starta regata je bila mirna ali i neugodna .

Prema prognozi smo imali bonacu , u prevodu na Atlanske uvjete 10-tak čvorova i veoma hladnu noć.

Temperatura je bila oko 8 stupnjeva celzijusa , mrtvog mora na pretek i vjetar uglavnom s boka ili u pramac uz obalu Bretanjskog poluotoka . Očajno ,zapitao sam se , pa šta ja ovo i zašto radim , povraća mi se , strašno je zima i uopće ne znam gdje sam , stalno neka svjetla , oznake , sike , dubina nikad preko 35 metara , a obalu ne vidite , uff .

Bio sam miran , Isabella potpuno vlada situacijom, prolazimo čuvene Glenanse i kasnije Raz de Sien , ogroman svetionik na siki , te prolaz uz Brest kao najkompliciraniji dio , sve poznaje zaista kao svoj đep , žena je odradila 3 Minitransata , čak 5 La Solitaire du Figaro i jedan Transat samaca sa Figaroom , tako da se ne usuđujem puno ni pitat ,gledam , šutim , pravim se da znam i da mi se ne riga .

Shvatila je brzo , vidila je da ne spavam , ne jedem i ne ulazim u kabinu , ne brini se svi smo se osjećali isto u početku na ovim rutama , valjda je u pravu ..., ne ide mi se i ni na provu ...

Kad se razadanilo bilo je ljepše , vozimo spinakerom , treniramo pojlabande , dobio sam i poduku iz dosta samačkih trikova , raspoloženje raste , nije ni tako loše kao noćas , samo da nije ovako zima , brr , ima i kiše povremeno , a doma Lito – valjda ?! .

L aber Wrach , prekrasno malo mjestašce poput našeg Sutivana , sa malom starom ulicom i podosta lijepo uređenih vikendica . Klub pravi obiteljski , sve malo , lijepo , skromno i uredno , već nešto brodova je došlo , uglavnom Pogoi , 8,50 i 10,50 , Firstovi 31.7 mislim 5 ili 6 , 4-5 Xeva , od kojih najveći poputno novi X performance 38 , 2-3 40 tice jako stare generacije , poput našeg nekadašnjeg Ultra Duha i najmanje 3-4 Mini Transata , ostalo naravno Firstovi od Beneteau-a , oni su ovdje doma .

Nažalost nijedan Figaro , moja želja je bila napokon se isprobati sa drugim Figaroom , ali Solitaire je ovu godinu ranije , iz Bordeauxa , dosta na Jugu , pa su svi u zadnjim pripremama ili na putu za Bordeaux , iako je regata u službenom kalendaru klase ... , ništa biti će zanimljivo svejedno .

Mrtav sam umoran , a ispred mene je jedna od interesantnijih regata u krstašu za mene , stara i veoma popularna Transmanche en double , nešto poput našeg Sušca 100x2 , ali sa cca 240 Nm milja za jedrenje ☺ .

Kao posada svima smo interesantni , Isabella je ovdje prava zvijezda , svi cijene što je kao žena napravila posljednjih godina , a mene promatraju sumnjičavo i čudno , nema veze , vidit će oni svoga boga , dišpet je proradia i to Splitski .

Vidim da je čak i Isabelle nervozna , po prognozi koju ima i nešto slabijoj konkurenciji u nedostatku „klasića“ imamo dobre šanse biti u prva tri broda od točno 33 prijavljena , od nje očekuju možda i pobjedu , ali Hrvat što će sa njim ?

Nema veze , jedan od glavnih članova kluba nam ustupa dvije sobe u svojoj obiteljskoj kući za razmjenu za „routing“ koji mu Isabella mora napraviti na Max Sea programu , jer Miniji nemaju pravo na kompjutere ..., Čovjek ima potpuno novi prekrasan Mini Transat obojan u boje mjesta i profil mjesne crkve , on i kormilar su prosjek 55-60 godina , dobri jedriličari , ali nije šala , moraju pobijedit , nije im lako .

Dobro je , dobio sam tuš i topli krevet , ostalo , će oni vidit sutra ...

Najljepše od svega , brodova ima raznih , dobro su opremljeni za tvrdo more , ali nemaju svi skupa kevlarska jedra , nema velikih , nas po performansama stavljaju u najveću grupu 35-40 stopa , broda većeg od 12 metara i nema , ali svi su spremni za 240 Nm milja ljutog jedrenja do Engleske i natrag , između i kroz dva plovna puta u svakom smjeru , do same luke Plymouth , gdje nam je zadatak obići doslovno oko „brakewatera“ luke , ući na taj način u samu luku i natrag u Aber Wrach .

Isabella kaže , uzela sam kreditnu karticu ako nam za nešto zatreba u Engleskoj (ne očekuje valjda veliki potop po tom svom paklenom kompjuteru...) , ja sam uzeo gaće od Samta i zimske doksajderice , ako se budemo morali prisilno iskrcat , da izgledam kao pravi Englez ...

Dobro je , nije vidjela jer na brodu je sve golo i nema ničega radi težine , sve je izvadila još u Lorientu , od mog Oceanskog alata za popravke su ostale dvije kacavide , pila i klišta , a tako sam se trudio ...

nešto vode i prokrijumčarene konzerve sa sardinama , moja tajna snaga i naravno dišpet , njega na pretek među sumnjičavim Francuzima , zovu me putnikom , a ja sve razumin ☺ i pravim se gluhim na Francuski .

Sve stalo u 4 specijalne torbe za koje imamo specijalna mjesta za prebacivanje kako mijenja vjetar ili kut jedrenja , proizvodnja i brodu , non – stop , ludi su ... , a kamoli spavat šoto vento , sakovi od spinakera su u orcu na boku , kad se natope od mora djeluju kao dva čovjeka više na palubi ...

Regata se starta u tri odvojene klase , svaka klasa ima svoje rezultate i svog pobjednika (prema veličini) i nema kako kod nas paradiranja sa velikim brodovima i sigurnim pobjednicima u skupim odijelima za jedrenje , simpatično i kako treba , najviše pošteno .

Jedri se po IRC-u i nitko ne žuga na veći brod u istoj klasi , mi smo najmanji u najvećoj ali izgleda da nas se boje ili nje

Ima i još nekoliko „mješovitih posada“ to je ovdje normalno , ima mislim i jedan bračni par , potpuno ženske posade nema ☺ .

Startamo kao zadnja klasa najveći , start između visoke oznake pličine , izgleda kao Trogirski zvonik ☺ i malog brodića regatnog odbora , tipično , kroz kanal među sike i pličine , širine jedva 50-tak metara , sprint od 3 milje do oznake Libenter , koja nas oslobađa okova i prepušta oceanu .

Sad dišpet , prostora je premalo , svi su malo u strahu na 25 čvorova u veoma uskom prostoru za start , a ja kao namjerno i u Fincu , mjerim zalet u sekundama provom milimetar od RO , dišpet i startam prvi , skrivena šefica je zadovoljna jurimo prema Libenteru , veliki za nama ...

Odmah iza Libentera Orca cca 20 čv , uobičajeno , na otvorenom oceanu je vjetra uvijek malo manje nego uz samu obalu , nadam se u novootkriveno pravilo , valovi kao kuća , ali dugi i ugodni ...

Ne znaju oni da smo Sani i ja odjedrili 500 milja orce na Cinque Cento , ovih 120 Nm i noć su šala za to , ali bolje šutit ☺ . Sanijeva deviza ; uputiš se i dođeš , neš Ti !?

Šefica je ljuta , kako voziš brod , da smo na La Solitaireu , već bi bili zadnji , rastura krmenu štraj preko vinča , ne dozvoljava veći nagib broda i Ultra Figaro dobiva na kutu ne gubi na brzini , da sam ovo znao oko Jabuke ne bi došli odlični osmi među velikima nego i bolje , zato nas se ovdje valjda boje, ova zna posal .

Cijelu noć isti vjetar , zanimljivo kroz prolaz u separaciju , imamo jedan LPG tanker kojemu moramo pojat po krmu , učim Francuske beštimje , izgubili smo skoro pola milje , ali lakše je , jer nikakvih svjetala oko nas i nema par velikih konkurenata je nestalo u veličini Oceana i ne vidimo se

Isabelle stalno skače po brodu , pretrimava , ulazi u podpalublje u krmu i u jedrenju odvija kormila i mjenja kuteve među njima , ide i na pramac i na cca 25 čvorova dodatno namješta prednji štraj sa malim alatom kojeg je dozvolila na brod .

U njenoj smjeni na kormilu , kunjam na boku i čujem klizanje čizama na brodu , gledam nema je , uff , upalaje u more , znao sam , uz toliko skakanja i to je moguće , nema je što ću sad , po nju , a ne vidim ništa , upalit man overboard , kako , baš sam kreten brod pun opreme , a ja ne znam ni trećinu iskoristit , brzo u kabinu , da nije za kormilima skroz u krmu , nešto šuška , ali bez lampadine ...

Izlazi vani , brod vozi na daljinskom autopilotu i pita , što je ?

Odgovorio sam vrlo jednostavno , ubit ću te kad mi to drugi put napraviš , vidi da sam ozbiljan pa se ne smije previše , e jeb... ipak sam ja prijavljen za šefa na papiru ☺

Idemo dalje , sviće pomalo ugledavamo englesku obalu , vjetar jenjava i jedrimo na 10-tak čvorića , mjerimo driceve i virada za Plymouth , vjetar je okrenio točno prema paklenom kompjuteru šefice i vjerujem da smo ispred dva – tri veća konkurenta koji su u orcu morali biti i nešto brži , ne vidi se nitko ...

Vjetar još pada i okreće na spinaker , Mediteranski uvjeti , vidit će oni sad znanje , Isabella kuži i ide spavat , čiri na jedno oko moje trikove , laškan gindac spinakera , sva težina u vrh prove , donje hvatište tanguna , a ce bien , vidim ja i da ona ipak nešto uči i vrijeme je , to mi je drago , nisam totalna truba na brodu

Pred Plymouth opažam nekoliko protivnika ispod nas su i pod spinakerima , da je orca bili bi izad , ovako , možda nas i prođu do Plymoutha , ako ne pojača .

Dolazak pred Plymouth brakewater

Malo po malo okrećemo brakewater u Plymouthu X 38 Performance kao prvi 10 minuta prednosti , onda jedan Pogo , stariji od 40 stopa , pa mi kao treći , vidimo ih , u igri smo siguran sam .

Ispred nas 120 milja oštre mezanave i Figaro pod balastom i velikim spinakerom juri i preko 14 – 15 čv , sunce , prekrasno , protivnici postaju sve veći , a onda sve manji , prelazimo u vodstvo i ako nam se ne raspadne neojačani karbonski tangun vjerovatno i pobjeđujemo , vjetar još pojačava i dolazi više sa boka i dobivam strašan kompliment , voziš bolje od mene vozi dok god možeš ...

Tko može kazat da se umorio , nakon toga ☺ , više ne ispuštam brod iz ruku .

E , da bar nije bilo manjeg vjetra pod Engleskom došli bi „zadana“ u sike , ovako se očekujemo u cilju oko ponoći , vjetar diže i na skoro 30 čv brod luduje , a ja moram malo ispod cilja ravno put sika ..., postajem nervozan .

Nosač aviona u luci Plymouth

Šefica ne da veliki spin dole , tangun je jedva živ , a ja moram štitit , to mi je jedini novi spinaker .

Svaku malo skače na krmu i posebnom kukom skida travu sa kormila , kad uđemo u travu , brzina padne za 3-4 čvora , a brod je potpuno neupravljiv , ima puno trave i to je ovdje normalno , meni nije.

Pada lagano noć , a mi smo u nekih 10 i pol sati vremena učinili skoro punih 120 Nm jedrenja , zaista brza vožnja i prekrasna regata .

Šlag za kraj , moramo uploviti pored oznake Libenter u uski kanal , vrijeme je plime, sika svugdje naokolo , bljeskajućih velikih svetionika nekoliko . Isabelle je na pola u kabini provjerava kurseve i udaljenosti da ne pogriješimo , ulaz širok jedva stotinjak metara .

Tek mi je sad jasno zašto su električari pretresli cijeli brod , promijenili sve spojeve kabela koje smo radili , obukli sve u gumu , stavili i dodatne komponente , pri ovim brzinama i moru bez jasne slike na kompjuteru nemate šanse normalno završiti regatu , možda i gore od toga .

Padamo ispod kanala treba brzo spustiti veliki spinaker i smirit brod na đenovi da ne pogriješimo ulaz , jer bi sigurno izgubili brod , manovra posebna , sa svojih 55 kila Isabelle ima samačku manovru , flok gore , čista krma i spinaker u kokpit , ja sam na kormilu i od straha od sika ne vozim čistu krmu , ajde onda ti , borim se spinakerom i po muški i na silu , spinaker dolje , đenova i ulazimo u kanal .

Sad zavoji u kanalu , 4 crvena , tri zelena buljenje u kompjuter , jer po oseki ove 2 i pol milje dužine nemaju 100 metara širine , po noći , kad si umoran od dvodnevnog paklenog jedrenja to je strašno malo , ali uz Adrenu (kompjuterski sistem) i Isabellino iskustvo ulazimo OK i jedva je odgovaram od spinakera za zadnju udaljenost manju od milje , pa prvi smo zaboga ... , nismo možda u premjeru ...

U klubu doček kao na Sušcu , umjesto Sapine i Mišine juhe dvije starije gospođe bdiju uz regatni odbor cijelu noć i peku ogromne Francuske palačinke za sve koji dođu do cilja .

Sve unutra , jaja , meso , sir . Jedna ogromna palačinka , pivo i spavanje u mokri brod , nemam zamjerki sve je prošlo odlično , naučio sam jako puno , šefica je zadovoljna pobijedili smo i nisam je osramotio , dobro je .

Sutra uređenje broda i transfer , transfer i to noćni i sam , Isabella ide sa broda , dogovor je bio trening transfer i regata , kod nje sve po pravilima , uz komentar , ajde sad si sve naučila , moraš sam do Lorienta ako očeš na La Solitaire , prognoza odlična 20 čvorova u krmu , digneš spinaker u ponoć čim isploviš , da sve prolaze prođeš sa kurentom u krmu i sutra popodne si tamo .

Jedva čekam sutra popodne .

U povratku , sam u ponoć kako je profesorica rekla , kroz kanal , oko Libentera i pravac po Adreni , prolazi , svjetla , slike , AIS , ribari i kočice , kurenat , sviće dolazi malo više sa krme , spinaker , veći , pojlabande , kasnije i manji , brzina nikad ispod 7 , jedrenje uz obalu bretanje je zaista posebno , uvijek puše , često si u nekom kanalu i u stvari imaš osjećaj da si u Njemačkoj na autoputu , bonaca , pa nema je , kurenat 4-5 milja ništa neuobičajeno ...

Evo me u Lorientu , prošao sam pored čuvenih Iles de Glenans , po plimi (cca + 9 m) su jako niski i pare sike , nešto kuća , jedan zvonik i vjerovatno najpoznatija škola jedrenja na svijetu , koja se plaća radom u školi , žive kao hipiji u komuni i jedre jako , puno , evo ih na moru 10-tak brodova po 3 člana posade 25 čv vjetra i dva gumenjaka , zaista djeluje „pravo“ , prolazim jako brzo , Spinaker gore i pravim se da nisu važni , imam i Hrvatske kockice , vjerujem da me instruktori dobro promatraju ...

Ile de Greux , doma sam otok ispred Lorienta , imam osjećaj da uplovljavam u splitsku luku , to mi je nova kuća , zaobilazim i crvene bove sa krive strane , pa znam , plima je doma sam , može se nema frke

Vežan sam , i zadovoljan , nije bilo lako , naučio sam puno i vidim da se može , ali drugačije je , treba puno treninga i pripreme , možda i La Solitaire , nikad se ne zna ☺ .

Za mjesec dana se nadam ponovo biti ovdje makar na 2-3 dana jedrenja i radove na brodu puno je još tu posla , ojačanja kormila , omatanje tanguna novim slojevima karbona , elektronika ...

Emil

Prolaz ud čuvene Glenanse u povratku